

Mònica Cobos

Sobre mi

Vaig néixer a Barcelona el 28 de març de 1972. Vaig créixer a l'Hospitalet de Llobregat, filla de pare cordovès i de mare sevillana. Els meus pares van venir a Catalunya des d'Andalusia molt joves, en busca de feina. Es van conèixer aquí, es van casar i van tenir 4 fills. Jo en sóc la més gran.

Estudis i inquietuds

Ja de petita m'agradava molt llegir i escrivia les meves històries. A l'institut vaig optar per les lletres mixtes, ja que destacava en les llengües. En acabar el Batxillerat i el COU vaig decidir estudiar Periodisme. Llavors començava a tenir inquietuds polítiques i socials, i els meus ideals es basaven en la defensa dels més dèbils i en la lluita contra les injustícies. Pensava, amb aquella visió romàntica que t'atorga la joventut, que com a periodista podria denunciar aquestes injustícies. Vaig estudiar a la Universitat Autònoma de Barcelona (Bellaterra), a l'única Facultat de Ciències de la Comunicació que existia aleshores. Havia de compaginar els estudis amb una feina d'administrativa a una empresa de productes de perruqueria ubicada a Esplugues de Ll.

Inicis professionals

L'últim any de carrera, el 1996, vaig començar a col·laborar amb la TV de Sants-Montjuïc, que emetia dins la programació de la incipient BTV, la televisió local de Barcelona. Al poc temps, em van proposar col·laborar amb la revista mensual d'informació local «L'Informatiu de Sants, Hostafrancs i la Bordeta», gestionada per la mateixa entitat que la TV de Sants-Montjuïc. Mesos després, el coordinador de la revista va plegar per incorporar-se a TV3 i jo vaig ocupar el seu lloc. Vaig aconseguir ampliar la publicació gràcies a acords de col·laboració amb diverses associacions del barri, vam duplicar pàgines, vam passar a imprimir en color i vam augmentar la tirada. Però la línia editorial de la revista era molt crítica com per a que agradés als que governaven en aquell moment al Districte de Sants-Montjuïc. Així que, d'alguna manera, algú va aconseguir que el director de «L'Informatiu de Sants, Hostafrancs i la Bordeta» m'apartés de la revista, l'any 2002. Malgrat tot, durant aquesta etapa vaig aprendre el que eren els moviments veïnals de Barcelona, el teixit associatiu dels barris i el gran servei a la ciutat que representa el voluntariat i la participació ciutadana.

A partir d'aquell moment vaig tornar a treballar com a administrativa comptable, vaig iniciar la meua vida en parella al barri de Collblanc i vaig tenir el meu primer fill el 2004. En 2005 em vaig traslladar a viure a Castelldefels. El mateix any vaig entrar a treballar a l'Associació Diomira, entitat de comunicació de Barcelona que editava tres revistes sobre polítiques de joventut i infància: «Papers de Joventut», «Entrejóvenes» i «Protagonistes, ja!», i que també gestionava una escola de monitors i directores de lleure. Al mateix temps vaig participar en la creació de la Taula de Comunicació de Barcelona, ens que pretenia

aglutinar totes les entitats i mitjans de comunicació locals de la ciutat comtal, i vaig participar també en l'organització de les Jornades de Comunicació Local i Ciutat, entre 2000 i 2006.

Nova etapa a Castelldefels

El 2007, degut a desavinences amb la direcció de Diomira, i davant la frustració per no poder expressar-me lliurement a través de la premsa, vaig decidir fer un canvi de rumb en la meua vida professional. Vaig abandonar el periodisme i vaig començar a treballar com a comptable en una empresa de Castelldefels, La Maleta Roja, que es dedicava a la comercialització de productes eròtics per a la dona a través de les reunions de tupper-sex, empresa pionera en aquest tipus de negoci a Espanya. Aquell mateix any va néixer la meua segona filla.

La crisi econòmica, que vam patir a partir d'aquell moment al país, va fer que l'any 2014 hagués de buscar feina en una altra empresa, ja que La Maleta Roja havia fet suspensió de pagaments. Des de llavors, he passat per diverses empreses fins arribar a Yaskawa, on treballo actualment com a comptable.

Voluntariat i activisme

He col·laborat amb l'AMPA de l'Escola Margalló, on estudiaven els meus fills, ocupant el càrrec de tesorera durant 4 anys, entre 2010 i 2014. I vaig col·laborar durant algun temps amb l'Associació de Veïns dels Canyars (2006-2007), impulsant la revista de l'associació. Actualment col·laboro amb el Club de Bàsquet Joventut Castelldefels, on juguen els meus fills, amb tasques de voluntariat com ara delegada d'equip i àrbitre de taula. I sóc representant del sector de pares i mares al Consell Escolar de l'Institut Mediterrània des d'aquest curs 2018-2019.

Vaig formar part d'una mesa electoral durant el referèndum de l'1 d'Octubre de 2017 a l'institut Les Marines i sóc membre del CDR Castelldefels. Crec que la independència de Catalunya ens permetrà construir un país més just i solidari, respectuós amb el medi ambient, amb un major grau de democràcia participativa, defensor dels drets fonamentals, i més eficient econòmicament, sense que per això es deixi d'atendre les necessitats dels més vulnerables.

Per què em presento a Primàries per Castelldefels

Em presento com a candidata a les Primàries per Castelldefels perquè crec que la nostra ciutat, tot i ser un espai privilegiat de mar i muntanya, ha crescut molt ràpid en els darrers anys i de manera desordenada, sense tenir en compte una planificació de les necessitats dels seus ciutadans i ciutadanes, i sense reflexionar sobre el model de ciutat que volem. I perquè treballant d'acord amb els valors republicans al nostre municipi, demostrarem que la República Catalana ens beneficiarà a tots i a totes, perquè construirem una societat on prevalguin la democràcia directa, els Drets Humans, l'economia sostenible, la solidaritat i la igualtat.

Mònica Cobos - @xamopol - <https://monicacobosdesdecastelldefels.wordpress.com/>
Castelldefels, 27 de gener de 2019